

רבנו יוסף קארו

רבנו משה אלשיך

"משה" שואל מחבירו "יעקב":

אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

אורח חיים היומיו

לימוד שולחן ערוך אורח חיים לכל השנה - עמוד אחד ליום

יא טבת

כל השנה - הלכות - בכל יום - מובטח לו שהוא בן "עולם הבא"!

קודם הלימוד יאמר: הנינו רוצה ללמוד. בדי שביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידעית התורה. נהריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחלים יאהרונה על ידי הנעלים בך חילו ורחימו ברחוקא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן קצה – חבורות שאוכלים בהרבה מקומות מה זינם

ג. כל היכא שמצטרפות שתי חבורות צריך שישמעו שתיהן דברי המברך ברכת זימון בביאור. הגה: ושאר ברכת המזון יברך כל אחד לעצמו אבל אם ירצו שהמזמן יוציא כולם צריכים שישמעו כל ברכת המזון דבלא זה לא יצאו כלל (דנרי עלמו):

סימן קצו – מי שאכל דבר איסור אם מצטרף לזימון. ובו ד' סעיפים

א. אכל דבר איסור אף על פי שאינו אסור אלא מדרבנן אין מזמנין עליו ואין מברכין עליו לא בתחלה ולא בסוף:

ב. אם אכל דבר איסור במקום סכנה מברכים עליו (ועיין לקמן סימן ר"ד):

ג. שלשה שאכלו כאחד אחד נזהר מפת עובד כוכבים ואחד אינו נזהר או אחד מהן כהן ואוכל חלות אף על פי שאותו שנזהר אינו יכול לאכול עם אותו שאינו נזהר ולא ישראל עם הכהן כיון שאותו שאינו נזהר יכול לאכול עם הנזהר והכהן עם הישראל מצטרפין אבל אם היו כהנים וזר אוכלים כאחד והכהנים אוכלים חלה ונזהרים מפת של עובד כוכבים והזר אוכל פת של עובד כוכבים אינם מצטרפין והוא הדין לשלשה שמודרים זה מזה שאינם מצטרפים לזימון. הגה: ודוקא כשכל אחד אוכל מכרו אבל אם אוכלים מכר בעל הבית מצטרפין דהא אוכלים מכר אחד:

ד. אין מזמנין על מי שאכל פחות מכזית:

סימן קצז – דין צירוף לזימון ג' או עשרה. ובו ד' סעיפים

א. שנים שאכלו כאחד וגמרו ובה שלישי כל היכא דאי מיית להו מידי מצו למיכל מיניה מצטרף בהדייהו וחיבים ליתן לו לאכול כדי שיצטרף עמהם והוא שבא עד שלא אמרו הב לן ונברך אבל אם אמרו הב לן ונברך ואחר כך בא השלישי אינו מצטרף עמהם. הגה: ונטילת מים אחרונים כהב לן ונברך דמי (ממלכי פק שגשה שאלנו). ועיין לעיל סימן קע"ט:

ב. תשעה שאכלו דגן ואחד אכל כזית ירק מצטרפין להזכיר השם ואפילו לא טיבל עמהם אלא בציר או לא שתה עמהם

אלא כוס אחד שיש בו רביעית מכל משקה חוץ מן המים מצטרף עמהם והוא שיהיה המברך אחד מאוכלי הפת ואפילו שבעה אכלו דגן וג' ירק מצטרפין אבל ששה לא דרובא דמינכר בעינן:

ג. המצטרף צריך לברך ברכה אחרונה על מה שאכל ואינו נפטר בברכת המזון של אלו במה דברים אמורים דסגי בכל מאכל להצטרף לעשרה אבל לג' אינו מצטרף עד שיאכל כזית פת ויש אומרים דבכזית דגן מהני אפילו אינו פת ויש אומרים דבירק ובכל מאכל מהני הלכך שנים שאכלו ובא שלישי אם יכולים להזקיקו שיאכל כזית פת מוטב ואם אינו רוצה לא יתנו לו לשתות ולא מאכל אחר ואם אירע שנתנו לו לשתות או מאכל אחר יזמנו עמו אף על פי שאינו רוצה לאכול פת:

ד. חברים שאכלו כאחד קצתם אכלו כדי שביעה וקצתם לא אכלו אלא כזית אם כולם יודעים לברך מצוה שיברך אותו שאכל כדי שביעה ויוציא את האחרים ואם אין יודעים כולם לברך מי שאכל כזית יכול להוציא אף אותם שאכלו כדי שביעה. הגה: יש אומרים שאינו חייב לברך מדאורייתא אם לא שתה והוא תאב לשתות (ממלכי פק שגשה שאלנו וזית יוסף נסס כל נו ושגלי לקט). וטוב ליהזר לכתחלה אם מקצתן שתו ומקצתן לא שתו שיברך מי ששתה (דנרי עלמו):

סימן קצח – אחד נכנס אצל שלשה שאכלו. ובו סעיף אחד

א. שלשה שאכלו והם מברכין ונכנס אחד שלא אכל אם נכנס כשאומר המברך נברך שאכלנו משלו עונה אחריו ברוך ומבורך שמו תמיד לעולם ועד ואם נכנס כשאחרים עונים ברוך שאכלנו משלו עונה אחריהם אמן. הגה: וכן בכל הברכות שאדם שומע חייב לענות אמן (טור וזית יוסף נסס כ"ג וסמ"ג) ואם הם עשרה אומר ברוך אלהינו ומבורך שמו תמיד לעולם ועד והוא הדין אם היה שם כשגמרו מלאכול ולא אכל עמהם כך הוא עונה אחר המברך ואחר העונים:

סיב' רנו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי בפסיות ובפתי מדרשות לפנות את הרבים לעילוי נשמת הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לנצחיים צדיקים.